

[Finansministeren.]

nansaar ned til ca. 1,3 Milliarder Dollars og helt at kunne undgaa Stigning i Gælden 1932—33⁴. Ja, det er altsaa et Skatteprogram, som vil blive gennemført derovre for at skabe Balance for indeværende Aar og for at kunne haabe paa Balance for næste Finansaar.

For næste Finansaar kan vi ogsaa finde Eksempler hos vore nærmeste Naboer. Vi kan f. Eks. tage Sverige. Det Budget, som behandles for Tiden i Sveriges Rigsdag, forudsætter, at der skaffes meget betydelige Skatteindtægter til Veje for at dække de normale Udgifter i det kommende Finansaar. Der foreslaas en Forhøjelse af Skatten paa Spiritus, Øl, Automobile, Benzin, Automobilring og Tobak. Endvidere foreslaas Toldforhøjelser og Indførelse af visse Acciser og en ekstra Indkomst- og Formueskat. Det er altsaa ogsaa et ret broget sammensat Skatteprogram. Jeg har ikke Oplysninger om, hvad det hele vil indbringe; men det nævnes i den Indberetning, som er kommet deroppe fra, at alene Forhøjelsen af Spiritus og Ølskatten ventes at ville indbringe 22 Mill. Kr. og Automobils kattens Forøgelse 15 Mill. Kr. Enhver vil altsaa kunne se, at der er mange Penge i det Skatteprogram, man for Tiden beskæftiger sig med i Sverige.

Jeg kan endvidere nævne det store, rige Land Frankrig, det Land, vi i alt Fald regner for et stort og rigt Land. Det har ogsaa økonomiske Vanskeligheder i indeværende Aar; men det mest karakteristiske for de økonomiske Foranstaltninger i dette Land er i Øjeblikket dette, at man forkorter næste Finansaar til tre Kvartaler. Derved opnaar man nemlig dette, at man faar alle Indtægterne for et helt Aar, men kun faar Udgifterne for tre Fjerdingsaar; det er den eneste Maade, man kan faa Balance paa. Man flytter Finansaaret om, saaledes at det ender den 31. December, i Stedet for at det skulde ende den 31. Marts næste Aar, saaledes som det plejer.

Det er Eksempler, som viser, at man rundt omkring i Landene kæmper imod Vanskeligheder og maa anvende Midler og foreslaa forøgede Indtægter paa en Maade, der langt overgaaer, hvad vi her i Danmark har gjort.

Endvidere maa man huske paa, at de forøgede Indtægter, der her er Tale om, er noget, som kræves netop for at skaffe speciel Hjælp til Dele af Befolkningen. Hensigten med dem er ikke i væsentlig Grad at dække de almindelige Udgifter paa Finanslovsforlaget. Den allervæsentligste Del af dem gaar til at dække Udgifter, som vi selv

skaber, idet vi vedtager, at der skal ydes Hjælp til de og de Befolkningsklasser. Det er altsaa i og for sig ikke Midler til at dække Krav, der allerede eksisterede i tidligere Tid; det er Midler til at dække Krav, som vi mener kan dækkes, netop fordi vi mener, at vi i Danmark er i Stand til at yde Hjælp fra den ene Del af Befolkningen til den anden.

Det kan man forkaste, man kan som Retsforbundet og mange andre sige, at det værste, man kan gøre, er at komme de Folk til Hjælp, der har Vanskeligheder, men det er ikke min Mening. Min Mening er den, at naar et Land er saadan stillet, at det ved at lade nogle Dele af Befolkningen bringe Ofre kan bringe Hjælp til andre — til Landbrugerne, der her er Tale om, og som udgør et meget stort Tal, og til de arbejdsløse ligeledes —; saa har man politisk og økonomisk Lov til at gøre det, og saa tror jeg, man gør en god Gerning derved netop for Landets samlede Økonomi.

At Landets Stilling er vanskelig, ved enhver. Det vilde jo være en Ulykke for Landet, hvis denne Krise skulde medføre, at store Dele af de erhvervsdrivende indenfor Landsbrugserhvervet blev tvunget ud af Erhvervet. Det er ubegribeligt, at et Parti som Venstre ikke har Sans herfor, men gaar imod, at der tilvejrbringes Midler til saadan Hjælp. Og nu de arbejdsløse. Der er vel ingen, der med koldt Blod kan erklære, at man blot kan lade de arbejdsløse sulte. Man kan højst sige, at hvis de ikke faar ekstraordinær Hjælp, maa Kommunerne hjælpe dem, men det er ikke at komme ud over Vanskelighederne. Jeg ved ikke, om der er noget Parti i Danmark eller nogen Rigsdagsmand, som tør sige: Man skal blot lade være at yde de arbejdsløse Hjælp, man skal lade dem klare sig selv, hvad enten de saa gaar til Grunde eller ej. Men det er Konsekvensen af det Standpunkt, som Venstre indtager. Man vil ikke være med til at gøre noget. Jeg er imidlertid ikke sikker paa, at man indenfor Venstre virkelig har gennemtænkt de Konsekvenser, der deraf vilde følge.

Jeg tror, at den økonomiske Situation i Danmark heldigvis endnu er saadan, at det er muligt at skaffe Hjælp for den Del af Befolkningen, som lider mest under Krisen, ved at lade andre Dele af Befolkningen yde deres Offer dertil. Det er muligt, at den Tid kommer, da det ikke længer vil være muligt for os; lad os haabe, at den ikke kommer. Men lad os være fortrøstningsfulde, fordi vi endnu er i Stand til at gøre det. Der er mange andre Lande, hvor man er saa langt ude i økonomiske Vanskelig-